

Framhald av síðu 11

ráðharri okkara. Sambandsflokkurinn heldur alinlangar røður um ES, bert tú nevnið felagsskapin við einum orði. Teir í Javnaðarflokkinum tosa um alt mögulegt, men teir skulu altíð spyrja danir fyrst. Javnaðarmenn vilja so fegnir sleppa at uppliva verðina- íggjøgnum Danmark. Teir vilja so ómetaliga fegnir sleppa at sita til borðs við útlenskum kanónum, saman við dansk-arum. Og tað vísir seg eisini, at alt, sum Jóannes Eidesgaard sigur seg vilja fremja, tað ber antin ikki til, ella skulu danir gera tað fyrri okkum. Og tí vil EFTA sjálvandi ikki hava okkum sum lim. Tí hvat skulu teir gera við eitt limaland, sum er umboðað av einum landi, sum er limur í ES.

Íslandssáttmálin hevur verið eitt lítið mysterium. Menn eru ikki rættiliga greiðir yvir, um hesin er settir lovliga í gildi ella ei. Hin vegin er ónøgdin stór við sjálvan sáttmálan. Onkur heldur, at hann bert er til fyrimuns fyri Ísland. Men lögmaður sigur, at tað er hann barsta ikki. Hann grundgevur hetta við, at ein føroysk fyrirøkta hevur selt seks tons av piparnøtum til Íslands. Tað er sjálvsagt at fegnast um, men hugsar lögmaður ikki í alt ov stóran mun um piparnøtur heldur enn...

Landsliðið gleið í sjálvgleiðini

Teir í FSF eru so glaðir fyri seg og síni, at teir í eina tíð trúðu, at teir kundu ganga á vatninum. Soleiðis herjaðu teir saman við landsliðsvenjaranum á EM undankappingina, og teir komu sær skjótt í havsneyð. Landsliðsvenjarin hevði ikki óavmarkað úrval, tí fleiri lykaspælarar hava verið og eru framvegis langtíðarmeiddir. Men hann útmerkaði seg við at reka spæliklárar lykaspælarar til hús. Nú sær so út til, at hann annað hvørt hevur valt tað sjálvur ella er vorðin nýyddur til at bíta í súra súreplið. Men hvussu nógv kann bjargast er enn óvist. Vit staðfesta, at føroyska landsliðið liggur á einum eyðmýkjandi 185 plássi á heimsstyrkisslistanum.

Spennandi verður at vita, um nakar í FSF háborgini hevur lært nakað sum helst. Tað er ikki lætt at læra nakað, tá eingin kann læra ein nakað.

Fiskiloyvini í leysum lofti
Tá fyrst Vesturvón seldi sítt virksemi í 2005 til reiðari, sumnógvsigaerstráfyrirøkta fyri íslenskar bankar, og síðan Krúnborg, er tosið fara at ganga um, at brátt hava vit avreitt alt tilfeingi okkara til útlendingar. Søluprisurin hjá Vesturvón er síðan skýrdur sum fúlur undirprisur, meðan onkur hevur hug at siga tað sama um tær 350 milliúnirnar, sum Krúnborg fekk. Seinni nevnda sølan hevur verið reist politiskt, við illgruna um, at keypandi reiðarlið ikki hevur nóg stóran veruliga ræðisrætt yvir tí, sum keypt er. Landsstýrismannanevndin hevur heitt á lögmann um at gera tað, sum gerast skal. Nevniliga at loysa landsstýrismannin í fiskivinnumálum úr starvi, men lögmaður vil heldur ikki gera nakað í hesum málinum. Best man vera at lata alt sigla og so vóna, at tað lagar seg so ella so.

Tjóðveldisflokkurinn legði á ólavsoðu uppskot fyri tingið um at gera nakað munagott við skilið viðvíkjandi fiskiloyvunum. Men tað vil samgongan ikki, helst tí Fólkaflokkurinn setir føtur í spennu. Teir vilja jú ikki nema við nakað, sum gevur teirra veljarum fyrimunir og milliúnir beint niður í fóru. Tí er støðan ikki broytt, óskilið heldur fram, og púrt eingin vísir seg fyri hvør lagnan hjá tilfeingi okkara verður. Og samstundis heldur skuldin í fiskiflotanum á við at vaksa. Men hvørjum skulu vit rokna við. Fólkaflokkurinn vil ikki, lögmaður torir ikki, og Sambandsflokkurinn sigur seg halda seg til onkra avtalu.

Eingin olja

Heldur ikki hesu ferð varð rakt við olju í okkara undirgrund, hóast føroyskt felag var við fyrstu ferð. Talan var um Atlantic Petroleum. Um menn veruliga trúgva upp á oljufund innan markið, er ikki lætt at siga nakað um, men teir siga seg tó hava góðar vónir, og at teir eru munin klókari nú, enn tá borað varð fyrstu ferð. Um vit skulu vera kedd av, at brunnurin var tómur, er heldur ikki so lætt at siga nakað um. Verður olja funnin, meðan verandi samgonga situr, so endar alt í einum mega forbrúksballi. Oljan verður bara ein nýggjur nógv størri blokkur, so hóma vit, hvussu alt endar um eini fimtan, tjúgu ár. Jørgin verður kanska úttan-rikisráðharri, men hann

verður tað ikki fyri einar frælsar Føroyar. Men tað hevur kanska heldur ikki so stóran týðning.

Nei, latið okkum heldur avgreiða sjálvstýrisspurningin, áðrenn vit finna olju og gerast limur í ES sum partur av Danmark.

Útlenski arbeiðsmegi

Spurningurin um útlendingar og útlenska arbeiðsmegi er enn rættiliga ógreiddur. Tó vilja politikarar vera við, at nú verður lættari at koma inn í hetta landið. Men tykjast menn arbeiða við fleiri ymiskum dagsskráum, ikki minst tá tað snýr seg um serstaka arbeiðsmegi. Soleiðis hevur tað eydnast Skipasmiðjuni á Skála (sum helst er Tórshavnar Skipasmiðja) at flyta inn eitt rættiliga stórt tal av pólskum sveisarum, sum tó búgva í Póllandi. Hetta sambært einari avtalu, at menninir flyta aftur til Póllands, tá arbeiðið er úttítt. Tú kann vera fyri, tú kann vera ímóti, men snýr tað seg um serliga arbeiðsmegi, sum vit ikki hava, so hví ikki. Ingeborg sigur seg ikki vera fegna um hesa avtalu, men verður hon veruleiki allikavæl. So heppin er stjórin í Føroya Fiskavirking, Meinhard Jacobsen, ikki. Hann hevur leingi roynt at fáa útlenskar flakaskerarar inn upp á somu treytir, men nú sigur Ingeborg bums nei. Ingeborg kann liva við, at føroyingar ikki duga at sveisa, men at teir ikki duga at skera, tað heldur hon er tann svartasta lygn. Meinhard stendur við sítt og hann sigur, at hann fær ikki skikkaðar føroyskar flakaskerarar, tí teir skikkaðu vilja gera okkurt annað. Hann sigur, at teir missa milliúnir uppá, at teir ikki fáa skikkaða arbeiðsmegi. Men hann sleppur ikki at gera eina avtalu, sum er júst tann sama, sum Tórshavnar Skipasmiðja hevur gjørt inni á Skála.

Sambært Meinhardi er hetta m.a. ein spurningur um at koma víðari, um at koma burtur úr teirri støðuni, at vit nýta alt okkara lív til eitt, og bert eitt, nevniliga at bíða eftir hægri fiskaprisum.

Annars hevur tað gingið soleiðis eitt sindur upp og niður við fiskarii og fiskaprisum, men í lötuni sær ikki so galið út. Alivinnan er helst við at koma rættiliga fyri seg, og ætla teir eisini at ala bankatösk inni á Árnafirði. Menn siga seg ikki vera greiðar

yvir avleiðingarnar, um nú bankatöskur og annar torskur finna saman. Hevur mann ikki havt tíð og møguleikar at kanna ella granska slíkt, áðrenn farið verður undir alingina?

EB/Streymur

EB/Streymur fann rættiliga tíðliga melodiin, og mesta av kappingarárinum lógu teir til at vinna FM. Onkun tíð var ikki ein sál í iva um, hvar FM heitið í Formuladeildini 2006 fór. Nevniliga norð á Mølini fyri fyrstu ferð í fót-bóltssøgu okkara. Teir blivu eitt sindur grammir har norðuri, tí aftan á ólavsoðu varð mest tosað um greipuna. Og tá HB varð avsmurt 6-0 í oftast útsetta steypadystinum nakrantíð, ja, tá vóru ræsir slóðaðar. Steypaskápið varð útskift, og síðan til Havnar at staðfesta hálv-finalusigurin móti B36. Men mátti felagsliðið eftir sera, sera strævnar triggjar tímar staðfesta, at lög-manssteypurin kom so ikki norður á hesum sinni. Og sat hálvfinaludysturin kanska so mikið nógv í leggjunum, at GÍ vann 3-2 á Mølini vikuskiftið eftir. Stigini komu til haldar í Fuglafirði, men av tí at HB skoraði í yvirtíðini á Toftum, var neyðugt at fáa stig móti KÍ eisini.

Tá 80 minuttir vóru farnir var 0-0 bæði á Mølini og í Havn. Síðan skorar KÍ móti EB/Streymi, meðan HB fram vegis einki mál fær. Men tá dystuyrin í Havn er 88 (áttaogfýrs) minuttir gamal, finnur Vagnur upp á at renna fram, hann fangar ein leysan bólt, og tá ÍF málverjin er staddur alt ov langt úti, lyftir Vagnur bóltin upp um málverjan og í netið. Fýra minuttir seinni staðfestir Rógvi við at skora til 2-0. KÍ hevur vunnið á Mølini, og endaði alt soleiðis, sum ikki ein sál trúði eina einastu løtu uppá, at tað kundi gera. Nevniliga at HB vann føroyameistarheitið. EB/Streymur hevði stóran heiður av kappingarárinum 2006, men teir hava fram vegis einki vunnið nakran tíð í lands- ella steypakappingini.

EB/Streymur hevur styrkt sær væl um liðið til komandi kappingarár, tað sama hevur HB gjørt. Fyribils vera tey bæði feløgini tilnevnd sum favorittar at vinna FM í Formuladeildini 2007.

Tey stríðast á LS

Landsstýrismaðurin í almanna-og heilsumálum

hevur ikki verið heimsins hepnasti landsstýrismaður. Hann er tó so heppin, at hann hevur ein av heimsins mest veiku lögmonnum yvir sær, og situr hann tí tryggur, kanska í allar ævir. Brølarar hevur tað annars ikki trotið við frá hansara síðu, brølarar sum hann hevur roynt at fjala undir sùrepladungum og rennitiltøkum. Seinast poppaði so stóri brølari nummar 36 upp, tá ljós-møðurnar á Landssjúkrahúsinum søgdu seg kollektivt úr starvi. Tað var jú Hans Pauli sum stóð og vardi avgerðina at broyta Føðideildina, og nú síggja vit úrslitið. Fyri at rættvísgera brølaran velur landsstýrismaðurin nú at ignorera ljósmøðurnar, og fremur hann harvið brølara nummar 37.

Men kanska hann megnar at skipa fyri onkrari maratonrenning sum skjótast, har bæði reyð og grøn sùrepli verða býtt út. Hetta fyri at fáa fólk at gloyma ella hugsa um okkurt annað. Men hvat hann so gera, fyri káva út yvir avleiðingarnar av uppsøgnini av leiðandi yvirlækninum. Vóni tey finna út av tí allikavæl har úti á LS.

Mentunarhøvdingar

stríðast

Eins og flestu undan farin ár, so er rúgván av nýútkomnum bókum upp undir jól rúgvismikil. Útvarpið plagar at ummæla nakrar teirra. Bløðini hava tikið táttin upp. Og í sam-band við at Carl Johan Jensen ummælti bók nokk so harðliga og bersøgi, tók Hanus Kamban ikki minni bersøgi til mótorðanna móti Carl Johan'sa ummæli. Hanus kann hava rætt í, at Carl Johan kann vera meira miskunnsamur móti teimum, sum eru rithøv-undar, tí tey fyri alt í verðini vilja vera tað. Men CJ tykist síggja svart, tí hann fær slíkar útgávur upp í hendurnar. Soleiðis er ikki við Hanusi. Hann vil hava øll, sum hava hug og vilja, til at skriva alt tað tey ment. Kanska tí, at hann sjálvur tá liggur longri upp á listanum millum skikkaðar skribentar. Hanus er nærlagdur, og eru avrik hansara, í hvussu viðhvørt, útmerkað. Men hann er ikki í flokki við Carl Johan. Hvørki tá tað snýr seg um at skriva, og enn minni, tá tað snýr seg um málið. Ketan leyp rættiliga av hjá skúvoyinginum, tá hann lastaði Carl Johan fyri ikki at megna tað føroyska málið. Tá haldi

eg Hanus avdúkaði sítt óðjarva sosialdemokratiska lyndi. Hetta við at ræðast at hugsa tankan lidnan, hetta við heldur at velja at halda øllum í hondina og so vóna, at tey síggja hann sum eitt slag av verjugarði og bjargara. Trúgvu ikki, at Carl Johan hevur nakað ímóti, at hvør syngur við sínum nevi. Hann heldur bert, at tey eiga at fáa at vita, hvørjum stóði tey eru á.

Vit hava annars so nógv at fegnast um og vera stolt av á mentunarlaga, sum á øðrum økjum. Vígdís vann dansikappingina, Eivør gerst bara enn meira berg-takandi, Høgni Lisberg riður somuleiðis á bylgjunni, og so hava vit Teit, sum barasta er framúr. Vit hava deja vu og vit hava so mangt, mangt annað.

Meðan vit bíða eftir

neyðrakettini

Nú hava vit fingið figgjarlógina frá hondini. Anfinn hevur argað hinar í sam-gonguni við at lumpa nakrar milliúnir frá Norðoyartunnlinum yvir á figgj-arlógina, onkur var frat-økur, onkur hótti við báli og brandi. Men munnu allir, eins og Alfred, bara gera hetta, fyri at fólk skulu trúgva, at eitt vet av mansdirvi er í. Men tá ástendur, so alt bara blá luft allikavæl. Og so siga øll, ja, hatta er Anfinn, hatta er Fólkaflokkurinn.

Jólini eru yvir okkum, friður og sæla ráða, kanska ikki hjá øllum, men teimum flestu. Vit bíða eftir nýggjárinum og ikki minst ársins neyðrakett. Eingin tingmaður úr Tjóðveldisflokkinum er tilnevndur hesuferð, og verður vinnarin tí ikki tjóðveldistingmaður fyri eina ferð skuld. Tað er at vóna, at broytingin frøir. Men áðrenn vit sleppa neyðrakettini, fer ein at loyva sær at vísa undran yvir, at ein maður, sum rópar minnilutabólkar fyri nasistar, friðarbólkar fyri hugsjónarligar yvirgangs-kroppar, ikki er evni til at gerast ársins neyðrakett. Og ein undrast ikki minni, tá hesin sami maður er lögtingslimur.

Fari annars at ynskja øllum føroyingum og øðrum við gott nýggjár.

